ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 25ης Ιουνίου 1998 *

Στην υπόθεση C-192/96,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Nederlandse Raad van State (Κάτω Χώρες) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Beside BV,

I. M. Besselsen

και

Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδό τους (ΕΕ L 30, σ. 1), και της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 78, σ. 32),

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Ragnemalm (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray και G. Hirsch, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενη από τον J. G. Lammers, αναπληρωτή νομικό σύμβουλο του Υπουργείου Εξωτερικών,

— η Δανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον P. Biering, προϊστάμενο διευθύνσεως του Υπουργείου Εξωτερικών,

— η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Bernd Kloke, Oberregierungsrat στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας

— η Φινλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον H. Rotkirch, πρέσβη, προϊστάμενο της υπηρεσίας νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τον P. van Nuffel, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Κυβερνήσεως των Κάτω Χωρών, εκπροσωπηθείσας από τον J. S. van den Oosterkamp, αναπληρωτή νομικό σύμβουλο του Υπουργείου Εξωτερικών, της Δανικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπηθείσας από τον P. Biering, και της Επιτροπής, εκπροσωπηθείσας από τον P. van Nuffel, κατά τη συνεδρίαση της 3ης Ιουλίου 1997,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 23ης Οκτωβρίου 1997,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 31ης Μαΐου 1996, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Ιουνίου 1996, το Nederlandse Raad van State υπέβαλε στο Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, τρία προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδό τους (ΕΕ L 30, σ. 1, στο εξής: κανονισμός), και της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 78, σ. 32, στο εξής: οδηγία).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ, αφενός, της ολλανδικής εταιρίας Beside BV και του διευθυντή της, M. Besselsen, και, αφετέρου, του Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (Υπουργού Οικισμού, Χωροταξίας και Περιβάλλοντος των Κάτω Χωρών, στο εξής: Υπουργός), σχετικά με τη μεταφορά αποβλήτων.

3 Από τη δικογραφία της κύριας δίκης προκύπτει ότι η Beside BV, έχουσα ως αντικείμενο την εμπορία αποβλήτων, αγόρασε απόβλητα στη Γερμανία και τα μετέφερε στις Κάτω Χώρες, χωρίς κοινοποίηση στις αρχές της χώρας εισαγωγής. Τα απόβλητα αυτά εναποθηκεύθηκαν σε υπόστεγο, εν αναμονή της πωλήσεως και παραδόσεώς τους σε παραγωγούς πλαστικών προϊόντων εγκατεστημένους κυρίως στην Άπω Ανατολή.

4 Τα απόβλητα που αποτελούν το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης συντίθενται από οκτώ μπάλες πλαστικών συσκευασιών αναμειγμένων με άλλες ύλες. Από τα απόβλητα αυτά ελήφθησαν δείγματα που υποβλήθηκαν σε ακριβέστερη ανάλυση από το Nederlandse Rijkinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne (Εθνικό Ινστιτούτο Ελέγχου της Δημόσιας Υγείας και της Ποιότητας του Περιβάλλοντος).

5 Από την ανάλυση αυτή προκύπτει ότι τα απόβλητα αυτά δεν ήταν ομοιογενή και ότι το ποσοστό του πλαστικού στα συσκευασμένα απόβλητα ποίκιλλε από μπάλα σε μπάλα. Σύμφωνα με τις εκθέσεις αυτές, η αναλογία των πλαστικών υλών στις τέσσερις μπάλες που υποβλήθηκαν σε ανάλυση κυμαινόταν από 58,3 έως 92,3 % και, κατά τα λοιπά, οι μπάλες περιλάμβαναν χαρτί, χαρτόνι, μέταλλα, ξύλο, καθώς και άλλες μη πλαστικές ύλες, όπως γυαλί και υφαντικές ύλες. Σε μία από τις μπάλες ανακαλύφθηκαν έξι φυσίγγια.

6 Ο Υπουργός, με έγγραφο της 21ης Απριλίου 1995, πληροφόρησε την Beside BV και τον M. Besselsen ότι τα απόβλητα έπρεπε να επαναποσταλούν στη Γερμανία, τόπο προελεύσεώς τους. Η απόφαση αυτή παρείχε στους προσφεύγοντες τη δυνατότητα να επανεισαγάγουν οι ίδιοι τα απόβλητα στη Γερμανία.

7 Η Beside BV και ο M. Besselsen υπέβαλαν από κοινού ένσταση στον Υπουργό κατά της εν λόγω αποφάσεως, υποστηρίζοντας ότι επρόκειτο για απόβλητα για τη μεταφορά των οποίων δεν απαιτείτο κοινοποίηση και ότι, ως εκ τούτου, η ζητουμένη επανεισαγωγή ήταν παράνομη. Οι ενστάσεις αυτές απορρίφθηκαν με αιτιολογημένη απόφαση της 29ης Ιουνίου 1995, κατά της οποίας ασκήθηκε η προσφυγή που εκκρεμεί ενώπιον του Nederlandse Raad van State.

Η εφαρμοστέα νομοθεσία

8 Η απόφαση 94/3/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για τη θέσπιση καταλόγου αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 1[, στοιχείο α',] της οδηγίας 75/442 (ΕΕ 1994, L 5, σ. 15), θεσπίζει έναν εναρμονισμένο και μη εξαντλητικό κατάλογο αποβλήτων, τον κοινώς αποκαλούμενο «ευρωπαϊκό κατάλογο αποβλήτων». Ο κατάλογος αυτός ισχύει για όλα τα απόβλητα, ανεξαρτήτως του αν αυτά προορίζονται για διάθεση ή για αξιοποίηση.

9 Ο κανονισμός διακρίνει έναν «πράσινο κατάλογο αποβλήτων» (παράρτημα II), έναν «πορτοκαλί κατάλογο αποβλήτων» (παράρτημα III) και έναν «κόκκινο κατάλογο αποβλήτων» (παράρτημα IV).

10 Αναλόγως του αν πρόκειται για απόβλητα προοριζόμενα για διάθεση ή για αξιοποίηση, τα άρθρα 3 και 6 του κανονισμού προβλέπουν ότι, πριν από τη μεταφορά αποβλήτων, ο προτιθέμενος να μεταφέρει τα απόβλητα αυτά ή να ενεργήσει για τη μεταφορά τους υπέχει, αναλόγως της φύσεως των αποβλήτων, υποχρέωση κοινοποιήσεως της εν λόγω μεταφοράς στις ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές.

11 Δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού, οι μεταφορές αποβλήτων του περιεχομένου στο παράρτημα II του ιδίου κανονισμού πράσινου καταλόγου, τα οποία προορίζονται αποκλειστικώς για αξιοποίηση, δεν υπόκεινται σε υποχρέωση κοινοποιήσεως.

12 Το άρθρο 11 του κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Για να διευκολυνθεί η παρακολούθηση των μεταφορών αποβλήτων για αξιοποίηση που απαριθμούνται στο παράρτημα II, πρέπει να συνοδεύονται από τις ακόλουθες πληροφορίες, υπογεγραμμένες από τον κάτοχο:

α) το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του κατόχου·

β) τη συνήθη εμπορική ονομασία των αποβλήτων·

γ) την ποσότητα των αποβλήτων·

δ) το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του παραλήπτη·

ε) τις δραστηριότητες αξιοποίησης, που απαριθμούνται στο παράρτημα II Β της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ·

στ) την υπολογιζόμενη ημερομηνία αποστολής.

2. Οι πληροφορίες που καθορίζονται στην παράγραφο 1 θεωρούνται εμπιστευτικές σύμφωνα με τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις.»

13 Όσον αφορά τα απόβλητα του πορτοκαλί καταλόγου του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού, το άρθρο 6, παράγραφος 1, του ιδίου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Όταν ο κοινοποιών προτίθεται να μεταφέρει απόβλητα προς αξιοποίηση που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ από ένα κράτος μέλος σε άλλο ή/και να τα διαμετακομίσει μέσω ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών, και με την επιφύλαξη του άρθρου 25, παράγραφος 2, και του άρθρου 26, παράγραφος 2, διαβιβάζει κοινοποίηση στην αρμόδια αρχή προορισμού και αποστέλλει αντίγραφο της κοινοποίησης στις αρμόδιες αρχές αποστολής και διαμετακόμισης, και στον παραλήπτη.»

14 Σύμφωνα με τα άρθρα 7, παράγραφος 2, και 8, παράγραφος 1, του κανονισμού, η μεταφορά είναι δυνατή μόνον κατόπιν γραπτής συγκαταθέσεως ή κατόπιν σιωπηρής συμφωνίας αν, εντός προθεσμίας 30 ημερών από της κοινοποιήσεως, δεν διατυπωθούν αντιρρήσεις εκ μέρους των αρμοδίων αρχών προορισμού, αποστολής ή διαμετακομίσεως.

15 Για τη μεταφορά των αποβλήτων του κόκκινου καταλόγου του παραρτήματος IV του κανονισμού, το άρθρο 10 του κανονισμού απαιτεί να υπάρχει γραπτή συγκατάθεση πριν από τη διενέργεια της σχεδιαζομένης μεταφοράς.

16 Ο πράσινος, ο πορτοκαλί και ο κόκκινος κατάλογος αποβλήτων, τους οποίους περιέχουν τα παραρτήματα του κανονισμού, τροποποιήθηκαν με την απόφαση 94/721/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 1994, για την αναπροσαρμογή σύμφωνα με το άρθρο 42, παράγραφος 3, των παραρτημάτων ΙΙ, ΙΙΙ και IV του κανονισμού 259/93 (ΕΕ L 288, σ. 36), καθώς και με την απόφαση 96/660/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Νοεμβρίου 1996, για την προσαρμογή, σύμφωνα με το άρθρο 42, παράγραφος 3, του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού 259/93 (ΕΕ L 304, σ. 15).

17 Δυνάμει του άρθρου 26, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού, κάθε μεταφορά αποβλήτων η οποία πραγματοποιείται χωρίς να έχει αποσταλεί η κοινοποίηση σ' όλες τις ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές σύμφωνα με τον κανονισμό αυτόν συνιστά παράνομη μεταφορά.

18 Το άρθρο 26, παράγραφος 2, του κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Αν για μια τέτοια παράνομη μεταφορά υπεύθυνος είναι ο κοινοποιών, η αρμόδια αρχή αποστολής μεριμνά ώστε τα εν λόγω απόβλητα:

α) να επιστρέφονται από τον κοινοποιούντα ή, εάν είναι αναγκαίο, από την ίδια την αρμόδια αρχή στο κράτος αποστολής

ή, εάν αυτό είναι πρακτικώς ανέφικτο,

β) να διατίθενται ή να αξιοποιούνται άλλως, κατά περιβαλλοντικώς ορθό τρόπο,

εντός προθεσμίας 30 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η αρμόδια αρχή ενημερώθηκε για την παράνομη μεταφορά ή εντός άλλης προθεσμίας την οποία τυχόν συμφωνούν οι ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές.

Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να γίνεται νέα κοινοποίηση. Κανένα κράτος μέλος αποστολής ή διαμετακόμισης δεν μπορεί να αντιταχθεί στην επιστροφή των αποβλήτων αυτών, εφόσον το ζητήσει η αρμόδια αρχή προορισμού με δεόντως αιτιολογημένη αίτηση, εξηγώντας τους λόγους της.»

19 Στις Κάτω Χώρες, το άρθρο 10.44e του Wet milieubeheer (νόμου περί προστασίας του περιβάλλοντος) προβλέπει κυρώσεις για τις πράξεις που μνημονεύονται στο άρθρο 26, παράγραφος 1, του κανονισμού. Από το άρθρο 18.7, παράγραφος 1, του Wet milieubeheer προκύπτει ότι, σε περίπτωση παραβάσεώς του, ο Υπουργός μπορεί να εκδώσει «διοικητική πράξη για την επαναφορά της προτέρας καταστάσεως» και να διατάξει την επαναποστολή των αποβλήτων στον τόπο προελεύσεώς τους.

Τα προδικαστικά ερωτήματα

20 Το αιτούν δικαστήριο, προκειμένου να πληροφορηθεί αν ο Υπουργός είχε την εξουσία να εκδώσει τις επίδικες αποφάσεις βάσει του άρθρου 26, παράγραφος 2, του κανονισμού, υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα τρία ερωτήματα:

«1) Ο όρος "αστικά/οικιακά απόβλητα", που περιλαμβάνεται υπό τον κωδικό AD 160 στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδό τους (ΕΕ 1993, L 30, σ. 1), όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενεστέρως, έχει την έννοια ότι καλύπτει και τα απόβλητα που συντίθενται μεν κατά μεγάλο μέρος από πλαστικές ύλες σε στερεά μορφή, εμπίπτουσες στο παράρτημα ΙΙ του εν λόγω κανονισμού, αλλά περιέχουν και διάφορες άλλες ύλες εμπίπτουσες στο ίδιο παράρτημα καθώς και μικρή ποσότητα υλών που δεν αναφέρονται στο παράρτημα αυτό;

2) α) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, η έκφραση "εναποθήκευση υλικών προκειμένου να υποβληθούν σε μία από τις εργασίες που αναγράφονται στο παρόν παράρτημα", η οποία περιέχεται στο παράρτημα ΙΙ Β της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως αυτή τροποποιήθηκε μεταγενεστέρως, έχει την έννοια ότι καλύπτει όχι μόνο τις περιπτώσεις στις οποίες τα απόβλητα εναποθηκεύονται στην επιχείρηση εντός της οποίας πραγματοποιείται μία από τις άλλες εργασίες που προβλέπονται στο παράρτημα αυτό, αλλά και τις περιπτώσεις στις οποίες η εναποθήκευση πραγματοποιείται εν αναμονή της μεταφοράς τους προς μια τέτοια επιχείρηση, ανεξαρτήτως του αν η επιχείρηση αυτή είναι εγκατεστημένη εντός ή εκτός της Κοινότητας;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο σκέλος του δευτέρου ερωτήματος, ποια είναι τα ελάχιστα στοιχεία τα οποία, ελλείψει κοινοποιήσεως, πρέπει να είναι διαθέσιμα προκειμένου να μπορεί να γίνει δεκτό ότι συντρέχει όντως περίπτωση αξιοποιήσεως;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα και στο πρώτο σκέλος του δευτέρου ερωτήματος, πρέπει από την τρίτη φράση της παραγράφου 2 του άρθρου 26 του κανονισμού να συναχθεί ότι, στις περιπτώσεις που αφορά η διάταξη αυτή, η αρμόδια αρχή προορισμού υποχρεούται και αυτή, ή έχει και αυτή την εξουσία, να πράξει ό,τι η αρμόδια αρχή αποστολής οφείλει να πράξει δυνάμει της πρώτης φράσεως της ίδιας αυτής διατάξεως;»

Επί του πρώτου ερωτήματος

21 Με το πρώτο ερώτημα, το Nederlandse Raad van State ερωτά, κατ' ουσίαν, αν στα "αστικά/οικιακά απόβλητα", που περιλαμβάνονται υπό τον κωδικό AD 160 στον «πορτοκαλί κατάλογο» του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού,

όπως αυτός τροποποιήθηκε με την απόφαση 94/721, εμπίπτουν, αφενός, απόβλητα τα οποία συντίθενται κυρίως από απόβλητα προβλεπόμενα στον πράσινο κατάλογο του παραρτήματος II του εν λόγω κανονισμού, αναμειγμένα με άλλες κατηγορίες αποβλήτων περιλαμβανόμενες στον κατάλογο αυτόν, και, αφετέρου, απόβλητα του πράσινου καταλόγου αναμειγμένα με μικρή ποσότητα υλών μη περιλαμβανομένων σ' αυτόν.

22 Η Ολλανδική Κυβέρνηση θεωρεί ότι, καταρχήν, ο χαρακτηρισμός των αποβλήτων καθορίζεται από την καταγωγή τους. Ενόψει της καταγωγής των επιδίκων στην κύρια δίκη αποβλήτων, τα απόβλητα αυτά έπρεπε να υπαχθούν στην κατηγορία «AD 160 αστικά/οικιακά απόβλητα» κατά την έννοια του πορτοκαλί καταλόγου του κανονισμού. Επικουρικώς, υποστηρίζει ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως απόβλητα εμπίπτοντα στον πράσινο κατάλογο του κανονισμού.

23 Η Δανική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι μια μπάλα αποβλήτων αστικής ή οικιακής προελεύσεως δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «πράσινα απόβλητα» παρά μόνον αν αποτελεί ομοιογενή παρτίδα ανήκουσα, στο σύνολό της, σε μία από τις κατηγορίες του πράσινου καταλόγου του κανονισμού. Κατά την ως άνω κυβέρνηση, αυτό προκύπτει από το γράμμα και το πνεύμα του κανονισμού, καθώς και από την ανάγκη υπάρξεως ενός ελέγχου των μεταφορών αποβλήτων που να είναι συγχρόνως αποτελεσματικός και προσαρμοσμένος στο περιβάλλον.

24 Κατά τη Φινλανδική Κυβέρνηση, τα οικιακά απόβλητα που συλλέγονται χωριστά δεν θα έπρεπε να κατατάσσονται στα «αστικά/οικιακά απόβλητα» της κατηγορίας AD 160 του πορτοκαλί καταλόγου. Θα μπορούσαν να καταταγούν στον πράσινο κατάλογο, εφόσον εμφανίζουν επαρκή καθαρότητα και ομοιογένεια.

25 Η Γερμανική Κυβέρνηση θεωρεί ότι το γεγονός ότι τα απόβλητα προέρχονται από ιδιώτες και δημοτικούς χώρους απορρίψεως αποβλήτων δεν συνεπάγεται, αυτό καθαυτό, ότι πρέπει υποχρεωτικά να καταταγούν στον πορτοκαλί κατά-

λογο αποβλήτων υπό τον κωδικό «AD 160 αστικά/οικιακά απόβλητα». Στον πράσινο κατάλογο του κανονισμού θα μπορούσαν να καταταγούν ακόμα και απόβλητα οικιακής και αστικής προελεύσεως, εφόσον αυτά συλλέγονται χωριστά και, ενδεχομένως, υφίστανται διαλογή ανάλογα με τα υλικά.

26 Η Επιτροπή θεωρεί ότι μια μπάλα αποβλήτων δεν μπορεί να απολέσει τον χαρακτήρα των «αστικών/οικιακών αποβλήτων» παρά μόνον όταν η επιλογή καθιστά δυνατή την κατάταξη του συνόλου της μπάλας σε άλλη κατηγορία. Εφόσον η επιλογή είναι ανεπαρκής, τα απόβλητα εξακολουθούν να εμπίπτουν στην κατηγορία των «αστικών/οικιακών αποβλήτων», έστω και αν τα διάφορα προϊόντα που περιέχονται στην μπάλα αποβλήτων ανήκουν, το καθένα, σε κάποια κατηγορία του πράσινου καταλόγου. Εναπόκειται στις αρμόδιες αρχές και, σε περίπτωση αμφισβητήσεως, στο επιλαμβανόμενο της διαφοράς δικαστήριο να καθορίσουν αν μια μπάλα αποβλήτων μπορεί να θεωρηθεί ομοιογενής ή μικτή.

27 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 2, στοιχείο α', του κανονισμού, παραπέμποντας στο άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας, εισήγαγε κοινό ορισμό της έννοιας των αποβλήτων και ότι το άρθρο αυτό έχει απευθείας εφαρμογή εντός των κρατών μελών (απόφαση της 25ης Ιουνίου 1997, C-304/94, C-330/94, C-342/94 και C-224/95, Tombesi κ.λπ., Συλλογή 1997, σ. I-3561, σκέψη 46).

28 Τα απόβλητα που περιλαμβάνονται στον τίτλο «20 00 00 Δημοτικά απόβλητα και παρόμοια απόβλητα από βιομηχανίες και ιδρύματα περιλαμβανομένων μερών χωριστά συλλεγέντων» του ευρωπαϊκού καταλόγου αποβλήτων αντικατοπτρίζουν την ποικίλη καταγωγή και σύνθεση των αστικών και οικιακών αποβλήτων. Ο τίτλος αυτός περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, στην κατηγορία «20 01 00 Χωριστά συλλεγέντα μέρη αποβλήτων» τις υποκατηγορίες «20 01 03 Μικρά πλαστικά», «20 01 04 Άλλα πλαστικά», «20 01 05 Μικρά μεταλλικά (κονσέρβες κ.λπ.)», «20 01 07 Ξύλο», «20 01 10 Ρούχα» και «20 01 11 Υφάσματα». Στην κατηγορία «20 03 00 Άλλα δημοτικά απόβλητα» περιλαμβάνεται η υποκατηγορία «20 03 01 Ανάμικτα δημοτικά απόβλητα».

29 Για την κατάταξη μιας μπάλας αποβλήτων, πρέπει να τονιστεί ότι η προέλευση των αποβλήτων δεν είναι καθεαυτήν καθοριστικής σημασίας προκειμένου η μπάλα αυτή να καταταγεί στον πράσινο, πορτοκαλί ή κόκκινο κατάλογο των παραρτημάτων II, III και IV του κανονισμού.

30 Έτσι, απόβλητα αστικής ή οικιακής προελεύσεως που έχουν συλλεγεί χωριστά και εμπίπτουν στην υποκατηγορία «20 01 03 Μικρά πλαστικά» του ευρωπαϊκού καταλόγου αποβλήτων μπορούν, αναλόγως της συνθέσεώς τους, να εμπίπτουν στον κωδικό «GH Απορρίμματα πλαστικών υλών σε στερεά μορφή» του πράσινου καταλόγου αποβλήτων.

31 Αντιθέτως, τέτοια απόβλητα αναμειγμένα με άλλα απόβλητα του πράσινου καταλόγου ή του πορτοκαλί καταλόγου — τα οποία δεν έχουν, συνεπώς, συλλεγεί χωριστά — εμπίπτουν, ενδεχομένως, στην υποκατηγορία «20 03 01 Ανάμικτα δημοτικά απόβλητα» του ευρωπαϊκού καταλόγου αποβλήτων και εντάσσονται, αναλόγως του βαθμού της μολύνσεώς τους, στην κατηγορία «AD 160 Αστικά/οικιακά απόβλητα» υπό την έννοια του πορτοκαλί καταλόγου του κανονισμού.

32 Επομένως, τα «αστικά/οικιακά απόβλητα» αποβάλλουν τον χαρακτήρα τους ως πορτοκαλί αποβλήτων και, κατά συνέπεια, εμπίπτουν στον πράσινο κατάλογο μόνον αν έχουν συλλεγεί χωριστά ή έχουν υποστεί την προσήκουσα διαλογή.

33 Πράγματι, όπως προκύπτει από το εισαγωγικό μέρος του πράσινου καταλόγου αποβλήτων, τα απόβλητα, ανεξαρτήτως του αν περιλαμβάνονται στον κατάλογο αυτόν, δεν μπορούν να μεταφέρονται ως απόβλητα υπαγόμενα στους ελέγχους του πράσινου επιπέδου αν είναι μολυσμένα από άλλα υλικά σε βαθμό που: α) αυξάνει τους κινδύνους που συνδέονται με τα απόβλητα αυτά τόσον ώστε να δικαιολογείται η υπαγωγή τους στον πορτοκαλί ή στον κόκκινο κατάλογο ή β) παρεμποδίζει την αξιοποίηση των αποβλήτων αυτών με ασφαλή από περιβαλλοντική άποψη τρόπο.

34 Συνεπώς, στο πρώτο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι οι όροι «αστικά/οικιακά απόβλητα» που περιλαμβάνονται υπό τον κωδικό AD 160 στον πορτοκαλί κατάλογο του παραρτήματος III του κανονισμού, όπως αυτός τροποποιήθηκε με την απόφαση 94/721, καλύπτουν, αφενός, τα απόβλητα τα οποία συντίθενται κυρίως από απόβλητα προβλεπόμενα στον πράσινο κατάλογο του παραρτήματος II του εν λόγω κανονισμού, αναμειγμένα με άλλες κατηγορίες αποβλήτων περιλαμβανόμενες στον κατάλογο αυτόν, και, αφετέρου, τα περιλαμβανόμενα στον πράσινο κατάλογο απόβλητα που είναι αναμειγμένα με μικρή ποσότητα υλών μη περιλαμβανομένων στον κατάλογο αυτόν.

Επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου ερωτήματος

35 Με το πρώτο σκέλος του δευτέρου ερωτήματός του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν η αναφορά του σημείου R 13 του παραρτήματος II B της οδηγίας, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156, στην εναποθήκευση υλικών καλύπτει όχι μόνον τις περιπτώσεις στις οποίες η εναποθήκευση πραγματοποιείται στην επιχείρηση εντός της οποίας πρόκειται να πραγματοποιηθούν οι λοιπές εργασίες που αναφέρονται στο παράρτημα αυτό, αλλά και τις περιπτώσεις στις οποίες η εναποθήκευση προηγείται της μεταφοράς προς μια τέτοια επιχείρηση, ανεξαρτήτως του αν η επιχείρηση αυτή είναι εγκατεστημένη εντός ή εκτός της Κοινότητας.

36 Η Ολλανδική και η Δανική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, θεωρούν ότι, ενόψει της διατυπώσεως των παραρτημάτων II A και II B της οδηγίας, η εναποθήκευση που προηγείται της μεταφοράς προς την επιχείρηση που πραγματοποιεί τις περιγραφόμενες στα παραρτήματα αυτά εργασίες πρέπει επίσης να θεωρείται ως εναποθήκευση πριν από μία από τις εργασίες αυτές.

37 Κατά τη Φινλανδική Κυβέρνηση, η εναποθήκευση που δεν πραγματοποιείται στην επιχείρηση εντός της οποίας το απόβλητο πρέπει να υποστεί επεξεργασία αποτελεί επίσης εργασία αξιοποιήσεως υπό την έννοια του σημείου R 13 «Εναποθήκευση υλικών προκειμένου να υποβληθούν σε μία από τις εργασίες που αναγράφονται στο παρόν παράρτημα, εκτός από την προσωρινή εναποθήκευση, κατά τη διάρκεια της συλλογής, στο χώρο όπου παράγονται» του παραρτήματος II B της οδηγίας.

38 Προκαταρκτικώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η εναποθήκευση μνημονεύεται ρητώς στους ορισμούς τόσο των εργασιών διαθέσεως όσο και των εργασιών αξιοποιήσεως. Ο κανονισμός παραπέμπει στους ορισμούς της διαθέσεως και της αξιοποιήσεως που περιέχονται στην οδηγία (βλ. άρθρο 2, στοιχεία θ' και ια', του κανονισμού και άρθρο 1, στοιχεία ε' και στ', καθώς και παραρτήματα II A και II B της οδηγίας).

39 Στο σημείο D 15 του παραρτήματος II A της οδηγίας, η εναποθήκευση πριν από μία από τις λοιπές εργασίες διαθέσεως που απαριθμούνται στο εν λόγω παράρτημα, εκτός από την προσωρινή εναποθήκευση, κατά τη διάρκεια της συλλογής, στον χώρο όπου παράγονται τα απόβλητα, θεωρείται ως εργασία διαθέσεως. Στο σημείο R 13 του παραρτήματος II B, θεωρείται ως εργασία αξιοποιήσεως η εναποθήκευση υλικών προκειμένου να υποβληθούν σε μία από τις εργασίες αξιοποιήσεως που απαριθμούνται στο παράρτημα II B, εκτός από την προσωρινή εναποθήκευση, κατά τη διάρκεια της συλλογής, στον χώρο όπου παράγονται.

40 Τα παραρτήματα II A και II B δεν προβλέπουν ότι η εναποθήκευση αποβλήτων, για να αποτελεί εργασία διαθέσεως ή αξιοποιήσεως, πρέπει να γίνεται στην εγκατάσταση εντός της οποίας προβλέπεται να πραγματοποιηθούν οι λοιπές εργασίες που μνημονεύονται στα παραρτήματα αυτά. Αντιθέτως, στο πλαίσιο αυτό δεν επιτρέπεται η εναποθήκευση στον χώρο όπου παράγονται τα απόβλητα, που θα προϋπέθετε ότι δεν έχει λάβει χώρα καμία μετακίνηση των αποβλήτων. Εξάλλου, το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού ορίζει ότι «Η κοινοποίηση πρέπει υποχρεωτικά να καλύπτει όλα τα ενδεχόμενα ενδιάμεσα στάδια της μεταφοράς, από τον τόπο αποστολής μέχρι τον τελικό προορισμό».

41 Δεδομένου ότι ο κίνδυνος για το περιβάλλον ή για την υγεία των ανθρώπων προέρχεται τόσο από την αξιοποίηση ή τη διάθεση των αποβλήτων όσο και από τη μεταφορά τους, δεν έχει σημασία αν μια συγκεκριμένη μπάλα αποβλήτων εναποθηκεύεται στον τόπο της τελικής αξιοποιήσεώς της ή σε άλλον τόπο. Σε όλες τις περιπτώσεις, απαιτείται κοινοποίηση της μεταφοράς.

42 Τέλος, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, εφόσον οι ορισμοί της διαθέσεως και της αξιοποιήσεως δεν περιέχουν κανένα γεωγραφικό όριο, οπότε ο κανονισμός ισχύει και για τις εξαγωγές εκτός Κοινότητας, δεν έχει σημασία αν η εργασία αξιοποιήσεως που έπεται της εναποθηκεύσεως πραγματοποιείται εντός ή εκτός της Κοινότητας.

43 Συνεπώς, η αναφορά του παραρτήματος II Β της οδηγίας στην εναποθήκευση υλικών καλύπτει και τις περιπτώσεις στις οποίες η εναποθήκευση προηγείται της μεταφοράς προς την επιχείρηση εντός της οποίας πρόκειται να πραγματοποιηθούν οι εργασίες αξιοποιήσεως, ανεξαρτήτως του αν η επιχείρηση αυτή είναι εγκατεστημένη εντός ή εκτός της Κοινότητας.

44 Επομένως, στο πρώτο σκέλος του δευτέρου ερωτήματος προσήκει η απάντηση ότι η αναφορά του σημείου R 13 του παραρτήματος II Β της οδηγίας, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156, στην εναποθήκευση υλικών καλύπτει όχι μόνον τις περιπτώσεις στις οποίες η εναποθήκευση πραγματοποιείται στην επιχείρηση εντός της οποίας πρόκειται να πραγματοποιηθούν οι λοιπές εργασίες που αναφέρονται στο παράρτημα αυτό, αλλά και τις περιπτώσεις στις οποίες η εναποθήκευση προηγείται της μεταφοράς προς μια τέτοια επιχείρηση, ανεξαρτήτως του αν η επιχείρηση αυτή είναι εγκατεστημένη εντός ή εκτός της Κοινότητας.

Επί του δευτέρου σκέλους του δευτέρου ερωτήματος

45 Με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου ερωτήματος, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν ποια είναι τα ελάχιστα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία πρέπει κανονικά να απαιτεί η αρμόδια αρχή, ελλείψει κοινοποιήσεως, προκειμένου να διαπιστώσει ότι τα «πράσινα απόβλητα» προορίζονται για αξιοποίηση.

46 Η Ολλανδική Κυβέρνηση θεωρεί ότι, σε μια παράνομη κατάσταση στο πλαίσιο της οποίας δεν έχει υπάρξει κοινοποίηση, πρέπει να προσκομίζονται τουλάχιστον τα έγγραφα που μνημονεύονται στο άρθρο 11 του κανονισμού. Σε περίπτωση ενδιάμεσης εναποθηκεύσεως, πρέπει να παρέχονται πληροφορίες σχετικά με τον τελικό προορισμό.

47 Η Δανική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι πρέπει να υφίσταται σύμβαση μεταξύ του παραλήπτη και της επιχειρήσεως που είναι επιφορτισμένη με την τελική αξιοποίηση των αποβλήτων, ή ανάλογο έγγραφο, το οποίο να εξασφαλίζει ότι η αξιοποίηση θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού. Το άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές να απαιτούν συμπληρωματικές πληροφορίες και έγγραφα.

48 Η Γερμανική Κυβέρνηση θεωρεί ότι, για να έχει η αρμόδια αρχή τη δυνατότητα να ελέγξει τουλάχιστον την πιθανολόγηση της πραγματοποιήσεως της σχεδιαζομένης μεταγενέστερης αξιοποιήσεως, πρέπει να αναφέρονται, επί του εντύπου της κοινοποιήσεως, υπό την ένδειξη R 13 «Εναποθήκευση υλικών προκειμένου να υποβληθούν σε μία από τις εργασίες που αναγράφονται στο παρόν παράρτημα, εκτός από την προσωρινή εναποθήκευση, κατά τη διάρκεια της συλλογής, στο χώρο όπου παράγονται» του παραρτήματος II B της οδηγίας, συμπληρωματικές πληροφορίες για τη σχεδιαζόμενη μεταγενέστερη εργασία αξιοποιήσεως, περιλαμβάνουσες τα στοιχεία που απαιτεί το άρθρο 6, παράγραφος 5, του κανονισμού.

49 Η Φινλανδική Κυβέρνηση θεωρεί ότι η αρμόδια αρχή πρέπει να γνωρίζει τον τόπο και τη μέθοδο της τελικής αξιοποιήσεως του αποβλήτου, ώστε να είναι βέβαιη ότι η εν λόγω εργασία πληροί τους όρους της αξιοποιήσεως R 13 και ότι η μεταφορά του αποβλήτου δεν αντιβαίνει στις διατάξεις, ιδίως δε στο άρθρο 17, του κανονισμού.

50 Η Επιτροπή θεωρεί ότι στο δεύτερο ερώτημα δεν μπορεί να δοθεί άμεση απάντηση, δεδομένου ότι, στην περίπτωση διακοινοτικής μεταφοράς αποβλήτων εμπιπτόντων στον πορτοκαλί κατάλογο η οποία δεν έχει αποτελέσει

αντικείμενο κοινοποιήσεως προς όλες τις ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές, πρόκειται πάντοτε για παράνομη μεταφορά υπό την έννοια του άρθρου 26 του κανονισμού.

51 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού, οι μεταφορές «πρασίνων αποβλήτων» προοριζομένων για αξιοποίηση πρέπει να συνοδεύονται από ορισμένες πληροφορίες παρεχόμενες από τον κάτοχο, προς διευκόλυνση της παρακολουθήσεως των μεταφορών αυτών. Εξάλλου, το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού προβλέπει ότι τα απόβλητα αυτά υπόκεινται σε όλες τις διατάξεις της οδηγίας· ειδικότερα, πρέπει να προορίζονται μόνο για δεόντως εξουσιοδοτημένες εγκαταστάσεις, σύμφωνα με τα άρθρα 10 και 11 της οδηγίας.

52 Αντιθέτως, για τα «πορτοκαλί απόβλητα» που προορίζονται για αξιοποίηση, το άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού ορίζει ότι ο κοινοποιών συμπληρώνει το έγγραφο παρακολουθήσεως και επισυνάπτει, κατόπιν αιτήσεως των αρμοδίων αρχών, συμπληρωματικές πληροφορίες και έγγραφα. Το άρθρο 6, παράγραφος 5, του κανονισμού προβλέπει ότι το έγγραφο παρακολουθήσεως πρέπει να περιέχει πληροφορίες αφορώσες ιδίως ορισμένα στοιχεία, όπως η ταυτότητα του παραλήπτη των αποβλήτων, ο τόπος όπου βρίσκεται το κέντρο αξιοποιήσεως, το είδος και η διάρκεια της αδείας βάσει της οποίας λειτουργεί το εν λόγω κέντρο, καθώς και οι εργασίες αξιοποιήσεως που προβλέπονται στο παράρτημα II B της οδηγίας.

53 Πρέπει να προστεθεί ότι, δεδομένου ότι η εναποθήκευση μιας μπάλας «πρασίνων αποβλήτων» θεωρείται ως εργασία αξιοποιήσεως μόνον αν προηγείται μιας τέτοιας εργασίας, πρέπει να παρέχονται σχετικές αποδείξεις ως προς την τελική εργασία αξιοποιήσεως, έστω και αν αυτή πρόκειται να λάβει χώρα εκτός της Κοινότητας.

54 Έτσι, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της προστασίας του περιβάλλοντος από τον οποίο εμπνέεται ο κανονισμός, οι αρμόδιες αρχές πρέπει κατά

κανόνα να είναι τουλάχιστον σε θέση να απαιτήσουν, στην περίπτωση «πρασίνων αποβλήτων» προοριζομένων για αξιοποίηση, τα οποία δεν υπόκεινται στην υποχρέωση κοινοποιήσεως, τις πληροφορίες που μνημονεύονται στο άρθρο 11 του κανονισμού.

55 Συνεπώς, στο δεύτερο σκέλος του δευτέρου ερωτήματος προσήκει η απάντηση ότι οι πληροφορίες που απαριθμούνται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού αποτελούν τα ελάχιστα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτήσει, ελλείψει κοινοποιήσεως, προκειμένου να διαπιστώσει ότι τα «πράσινα απόβλητα» προορίζονται για αξιοποίηση.

Επί του τρίτου ερωτήματος

56 Με το τρίτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν ο κανονισμός έχει την έννοια ότι το κράτος μέλος προορισμού μπορεί να προβεί μονομερώς στην επαναποστολή των αποβλήτων στο κράτος μέλος αποστολής χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση προς το κράτος αυτό, καθώς και αν το κράτος μέλος αποστολής μπορεί να εναντιωθεί στην επανεισαγωγή των αποβλήτων αυτών όταν το κράτος μέλος προορισμού τη ζητήσει με δεόντως αιτιολογημένη αίτηση.

57 Η Ολλανδική, η Δανική και η Φινλανδική Κυβέρνηση, στηριζόμενες στα άρθρα 5 και 130 Ρ της Συνθήκης ΕΚ, καθώς και στην τελολογική ερμηνεία της οδηγίας και του άρθρου 26, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, τελευταία φράση, του κανονισμού, υποστηρίζουν ότι το κράτος μέλος προορισμού πρέπει να διαθέτει αυτοτελή εξουσία επαναποστολής των αποβλήτων στο κράτος προελεύσεώς τους ή οργανώσεως άλλης διαδικασίας για τη διάθεσή τους.

58 Η Γερμανική Κυβέρνηση θεωρεί ότι η αρχή προορισμού δεν δικαιούται να οργανώσει την επιστροφή των παρανόμως μεταφερθέντων αποβλήτων χωρίς τη συμφωνία της αρχής αποστολής. Στην αντίθετη περίπτωση, η αρμόδια αρχή αποστολής δεν θα ήταν σε θέση να ελέγξει κατά πόσον τα επίμαχα απόβλητα μεταφέρθηκαν παρανόμως εξ υπαιτιότητας αποκλειστικώς και μόνον του κοινοποιούντος. Εξάλλου, η αρμόδια αρχή αποστολής πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αποφασίσει η ίδια ποιος είναι, στην περίπτωσή της, ο πλέον ενδεδειγμένος και συμφέρων από πλευράς κόστους τρόπος επιστροφής των αποβλήτων.

59 Η Επιτροπή θεωρεί ότι μια απόφαση της αρχής προορισμού διατάσσουσα τον κοινοποιούντα να επαναποστείλει στο κράτος μέλος αποστολής τα απόβλητα που αποτέλεσαν το αντικείμενο παράνομης μεταφοράς δεν αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 26, παράγραφος 2, του κανονισμού όταν η απόφαση αυτή προβλέπει την παροχή συνδρομής προς την αρχή αποστολής κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που υπέχει από τη διάταξη αυτή, εκτός αν η εν λόγω απόφαση ελήφθη χωρίς συνεννόηση με την αρχή αποστολής.

60 Η Επιτροπή προσθέτει ότι από το άρθρο 26, παράγραφοι 2 έως 4, του κανονισμού προκύπτει σαφώς ότι το ποια αρχή οφείλει να επέμβει εξαρτάται από το πρόσωπο που ευθύνεται για την παράνομη μεταφορά. Αν η παράνομη μεταφορά οφείλεται στον κοινοποιούντα, η κύρια ευθύνη της επαναποστολής των αποβλήτων βαρύνει την αρχή αποστολής (άρθρο 26, παράγραφος 2, του κανονισμού)· αν η παράνομη μεταφορά οφείλεται στον παραλήπτη, η κύρια ευθύνη της διαθέσεως ή της αξιοποιήσεως των αποβλήτων βαρύνει την αρχή προορισμού (άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού). Αν η ευθύνη για την παράνομη μεταφορά δεν μπορεί να καταλογιστεί ούτε στον κοινοποιούντα ούτε στον παραλήπτη, οι δύο αρχές οφείλουν να συνεργαστούν προς εξεύρεση λύσεως (άρθρο 26, παράγραφος 4, του κανονισμού).

61 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι η μεταφορά αποβλήτων που δεν έχει κοινοποιηθεί σ' όλες τις ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές θεωρείται, σύμφωνα με το άρθρο 26, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού, παράνομη μεταφορά.

62 Υποχρέωση κοινοποιήσεως υπέχει το πρόσωπο το οποίο προτίθεται να μεταφέρει απόβλητα ή να ενεργήσει για τη μεταφορά αποβλήτων (άρθρο 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού). Ο ορισμός αυτός καλύπτει, σε ορισμένες περιπτώσεις, σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο ζ', σημείο iii, «το πρόσωπο το οποίο έχει την κατοχή ή τον νόμιμο έλεγχο των αποβλήτων (κάτοχος)».

63 Στην υπόθεση της κύριας δίκης, το αιτούν δικαστήριο κατέληξε ότι η Beside BV ήταν ο κάτοχος των αποβλήτων υπό την έννοια του κανονισμού και ότι, αν απαιτείτο κοινοποίηση της μεταφοράς, η εταιρία αυτή όφειλε να προβεί στην κοινοποίηση αυτή σύμφωνα με τον κανονισμό.

64 Το άρθρο 26, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού ορίζει ότι, αν για την παράνομη μεταφορά αποβλήτων υπεύθυνος είναι ο κοινοποιών, η αρμόδια αρχή αποστολής μεριμνά ώστε τα παρανόμως εξαχθέντα απόβλητα να επιστρέφονται στο κράτος αποστολής από τον κοινοποιούντα ή, εν ανάγκη, από την ίδια την αρμόδια αρχή ή, αν αυτό είναι αδύνατο, να διατίθενται ή να αξιοποιούνται κατ' άλλον, περιβαλλοντικώς ορθό, τρόπο.

65 Σε περίπτωση παράνομης μεταφοράς εξ υπαιτιότητας του κοινοποιούντος, το άρθρο 26, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού προβλέπει ότι πρέπει να γίνεται νέα κοινοποίηση και ότι κανένα κράτος μέλος αποστολής ή διαμετακομίσεως δεν μπορεί να αντιταχθεί στην επανεισαγωγή των αποβλήτων αυτών, εφόσον τη ζητήσει με δεόντως αιτιολογημένη αίτηση η αρμόδια αρχή προορισμού, εξηγώντας τους λόγους της.

66 Κατά συνέπεια, η υποχρέωση μη εναντιώσεως στην επανεισαγωγή των παρανόμως μεταφερθέντων αποβλήτων, την οποία προβλέπει το άρθρο 26, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη φράση, του κανονισμού, βαρύνει το κράτος μέλος της αρχικής αποστολής όταν την ευθύνη της παράνομης μεταφοράς φέρει ο κοινοποιών.

67 Κατά συνέπεια, στο τρίτο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι ο κανονισμός έχει την έννοια ότι το κράτος μέλος προορισμού δεν μπορεί να προβεί μονομερώς στην επαναποστολή των αποβλήτων στο κράτος μέλος αποστολής χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση προς το τελευταίο αυτό κράτος· το κράτος μέλος αποστολής δεν μπορεί να εναντιωθεί στην επανεισαγωγή των αποβλήτων όταν τη ζητήσει το κράτος μέλος προορισμού με δεόντως αιτιολογημένη αίτηση.

Επί των δικαστικών εξόδων

68 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ολλανδική, η Δανική, η Γερμανική και η Φινλανδική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 31ης Μαΐου 1996 το Nederlandse Raad van State, αποφαίνεται:

1) Οι όροι «αστικά/οικιακά απόβλητα» που περιλαμβάνονται υπό τον κωδικό AD 160 στον πορτοκαλί κατάλογο του παραρτήματος III του κανονισμού (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό

της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδό τους, όπως αυτός τροποποιήθηκε με την απόφαση 94/721/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 1994, για την αναπροσαρμογή σύμφωνα με το άρθρο 42, παράγραφος 3, των παραρτημάτων ΙΙ, ΙΙΙ και IV του κανονισμού 259/93, καλύπτουν, αφενός, τα απόβλητα τα οποία συντίθενται κυρίως από απόβλητα προβλεπόμενα στον πράσινο κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ του εν λόγω κανονισμού, αναμειγμένα με άλλες κατηγορίες αποβλήτων περιλαμβανόμενες στον κατάλογο αυτόν, και, αφετέρου, τα περιλαμβανόμενα στον πράσινο κατάλογο απόβλητα που είναι αναμειγμένα με μικρή ποσότητα υλών μη περιλαμβανομένων στον κατάλογο αυτόν.

2) α) Η αναφορά του σημείου R 13 του παραρτήματος ΙΙ Β της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, στην εναποθήκευση υλικών καλύπτει όχι μόνον τις περιπτώσεις στις οποίες η εναποθήκευση πραγματοποιείται στην επιχείρηση εντός της οποίας πρόκειται να πραγματοποιηθούν οι λοιπές εργασίες που αναφέρονται στο παράρτημα αυτό, αλλά και τις περιπτώσεις στις οποίες η εναποθήκευση προηγείται της μεταφοράς προς μια τέτοια επιχείρηση, ανεξαρτήτως του αν η επιχείρηση αυτή είναι εγκατεστημένη εντός ή εκτός της Κοινότητας.

β) Οι πληροφορίες που απαριθμούνται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 259/93 αποτελούν τα ελάχιστα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτήσει, ελλείψει κοινοποιήσεως, προκειμένου να διαπιστώσει ότι τα «πράσινα απόβλητα» προορίζονται για αξιοποίηση.

3) Ο κανονισμός 259/93 έχει την έννοια ότι το κράτος μέλος προορισμού δεν μπορεί να προβεί μονομερώς στην επαναποστολή των αποβλήτων στο κράτος μέλος αποστολής χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση προς το τελευταίο αυτό κράτος· το κράτος μέλος αποστολής δεν μπορεί να εναντιωθεί

στην επανεισαγωγή των αποβλήτων όταν τη ζητήσει το κράτος μέλος προορισμού με δεόντως αιτιολογημένη αίτηση.

Ragnemalm Mancini Kapteyn

Murray Hirsch

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Ιουνίου 1998.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

H. Ragnemalm